

Brinckman, John: Dat kümmt mit Hupen (1842)

1 Moder! 't will all nich mihr,
2 so as dat schall;
3 süh, nu steiht üns' Spann Pir
4 för'n Kropp in'n Stall.

5 Stroh Witt is all üns' Heu,
6 Du Wick dormank –
7 nu sünd all soeben Käuh
8 rotwaterkrank.

9 Nee, dat hett all keen Däg
10 mihr öwer Johr!
11 Ehr Farken fret de Soeg
12 mit Hut un Hoor.

13 Jarlings un Aulamms, sühst,
14 krieg all de Lähm –
15 un dat jütsch Höwt is güst
16 grad as vördem.

17 All üns' bäten Raps is jo
18 emerbedan,
19 un Hans de Slaps is to
20 Krog wedder gahn.

21 Ick glöw, de Weit sett't an
22 Brand sick un Rust –
23 ach! un hadd Krischan man
24 nich fast sick lußt.

25 Moder! 't will all nich mihr,
26 rein mücht ick blarrn,
27 as ob sonn Gör ick wir –

- 28 wu schall dat warnn?
29 Wu schall dat eenmal warnn –
30 wu schall dat warnn!

(Textopus: Dat kümmt mit Hupen. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63445>)